

2) Spółka Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, także koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej oraz przez spółkę IML Industria Meccanica Lombarda Srl.

3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu — Rzeczpospolita Polska) — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-530/09) (¹)

(VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 52 lit. a) i art. 56 ust. 1 lit. b) i g) — Miejsce czynności podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Tworzenie, wypożyczanie i montaż stoisk targowych)

(2011/C 370/15)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Strona pozwana: Minister Finansów

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wojewódzki Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 52 lit a) i art. 56 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Ustalenie miejsca opodatkowania — Zakwalifikowanie danej działalności handlowej jako świadczenie usług pomocniczych do działalności kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej bądź jako świadczenie usług reklamy — Wynajem stanowisk targowych wystawcom

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy inter-

pretować w ten sposób, że świadczenie usług obejmujących tworzenie, czasowe udostępnianie oraz w razie potrzeby transport i montaż stoiska targowego lub wystawowego na rzecz klientów wystawiających towary lub usługi na targach i wystawach może być objęte zakresem:

— art. 56 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy — jeżeli stoisko to zostało zaprojektowane lub jest wykorzystywane w celach reklamowych;

— art. 52 lit. a) wskazanej dyrektywy — jeżeli rzeczzone stoisko powstało i jest udostępnione w ramach konkretnych targów lub wystawy o tematyce kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej bądź też jest zgodne z modelem, którego formę, rozmiar, elementy składowe lub wygląd określił organizator konkretnych targów lub wystawy;

— art. 56 ust. 1 lit. g) tej dyrektywy — jeżeli czasowe, odpłatne udostępnienie elementów tworzących to stoisko jest rozstrzygającym elementem wskazanego świadczenia usług.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. — Republika Austrii przeciwko Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GesmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH i Johannowi Zsifkovicowi; Komisja Europejska

(Sprawa C-47/10 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 87 WE i art. 88 ust. 2 i 3 WE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Przesłanki dopuszczalności — Dopuszczalne podstawy stwierdzenia nieważności — Pojęcie „zainteresowanej strony” — Uzasadnienie wyroków — Ciężar dowodu — Środki organizacji postępowania przed Sądem — Artykuły 64 i 81 regulaminu postępowania przed Sądem)

(2011/C 370/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie główne: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, pełnomocnik, M. Núñez-Müller, J. Dammann, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GesmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics (przedstawiciele: J. Hofer i T. Humer, Rechtsanwälte), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie T-375/04 Scheucher — Fleisch i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2004) 2037 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie pomocy państwa NN 34A/2000 dotyczącej austriackich programów jakości oraz znaków „AMA Biozeichen” i „AMA Gütesiegel” (Dz.U. 2005, C 105, s. 30) — Błędna wykładnia zawartego w art. 263 akapit czwarty TFUE pojęcia „dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie” — Naruszenie art. 108 ust. 2 TFUE ze względu na to, że Sąd rozstrzygnął, iż Komisja ma obowiązek wszczęcia przewidzianego w tym przepisie postępowania — Naruszenie zasad rozkładu ciężaru dowodu — Niewystarczające uzasadnienie zaskarżonego wyroku — Brak przeprowadzenia koniecznych dowodów

Sentencja

- 1) *Odwołania główne i uboczne zostają oddalone.*
- 2) *Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa koszty własne.*

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Essen-NordOst przeciwko GFKL Financial Services AG

(Sprawa C-93/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 pkt 1 i art. 4 — Zakres stosowania — Pojęcia „odpłatne świadczenie usług” i „działalność gospodarcza” — Sprzedaż wierzytelności trudnych — Cena sprzedaży niższa od nominalnej wartości wierzytelności — Przejęcie przez nabywcę windykacji wierzytelności i ryzyka niewypłacalności dłużnika)

(2011/C 370/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Essen-NordOst

Strona pozwana: GFKL Financial Services AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 2 pkt 1, art. 4, art. 11 część A ust. 1 lit. a) oraz art. 13 część B lit. d) pkt 2 i 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system

podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Pojęcia odpłatnego świadczenia usług i działalności gospodarczej — Factoring — Nabywanie trudnych wierzytelności po cenie obliczonej w zależności od prawdopodobieństwa niewypłacalności dłużnika — Przejęcie przez faktora windykacji wierzytelności oraz ryzyka niewypłacalności dłużnika

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 i art. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że podmiot, który na własne ryzyko nabywa trudne wierzytelności po cenie niższej od ich wartości nominalnej, nie świadczy odpłatnie usługi w rozumieniu art. 2 pkt 1 i nie dokonuje tym samym czynności z zakresu działalności gospodarczej objętej zakresem stosowania wspomnianej dyrektywy, jeżeli różnica między wartością nominalną tych wierzytelności a ceną ich sprzedaży odzwierciedla rzeczywistą ekonomiczną wartość owych wierzytelności w chwili sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2011 r. — Solvay SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-109/10 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Rynek sody we Wspólnocie — Nadużycie pozycji dominującej — Naruszenie prawa do obrony — Dostęp do akt — Przesłuchanie przedsiębiorstwa)

(2011/C 370/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Solvay SA (przedstawiciele: P. Foriers, F. Louis, R. Jafferali i A. Vallery, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy, N. Coutrelis, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2009 r. w sprawie T-57/01 Solvay przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 (WE) — Konkurencja — Rynek sody we Wspólnocie (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii) — Nadużycie pozycji dominującej — Naruszenie prawa do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie — Naruszenie prawa do obrony — Dotknięta błędem wcześniejsza definicja właściwego rynku geograficznego — Brak uzasadnienia — Nadzwyczajne okoliczności wskazujące na brak pozycji dominującej